

Czwartek, 25 października 2012 r.

Zawarcie w imieniu Unii Europejskiej Konwencji o wsparciu żywnościowym ***

P7_TA(2012)0393

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji o wsparciu żywnościowym (12267/2012 – C7-0210/2012– 2012/0183(NLE))

(2014/C 72 E/17)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12267/2012),
 - uwzględniając Konwencję o wsparciu żywnościowym (załączoną do projektu decyzji Rady),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 214 ust. 4 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0210/2012),
 - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rozwoju (A7-0309/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie konwencji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

Ochrona konsularna obywateli Unii za granicą *

P7_TA(2012)0394

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie ochrony konsularnej obywateli Unii za granicą (COM(2011)0881 – C7-0017/2012 – 2011/0432(CNS))

(2014/C 72 E/18)

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2011)0881),
- uwzględniając art. 23 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0017/2012),

Czwartek, 25 października 2012 r.

- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Prawnej (A7-0288/2012),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 6 a preambuły (nowy)

(6a) *Na podstawie art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej misje dyplomatyczne i konsularne państw członkowskich oraz delegatury Unii w państwach trzecich współpracują ze sobą i przyczyniają się do wprowadzenia w życie prawa obywateli Unii do ochrony na terytorium państw trzecich.*

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 7 preambuły

(7) Niereprezentowanym obywatelom wymagającym ochrony w państwach trzecich potrzebna jest sprawna współpraca i koordynacja. **Może zaistnieć potrzeba ścisłej współpracy pomiędzy państwem członkowskim obecnym w państwie trzecim i udzielającym pomocy, a państwem członkowskim, z którego pochodzi dany obywatel. W przypadku niereprezentowanych obywateli, lokalna współpraca konsularna może być bardziej złożona, ponieważ wymaga współpracy z organami, które nie posiadają swoich placówek na miejscu. Aby wypełnić tę lukę, należy zapewnić stabilne ramy, które zrekompensują brak ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego, z którego pochodzi obywatel.**

(7) Niereprezentowanym obywatelom wymagającym ochrony w państwach trzecich potrzebna jest sprawna współpraca i koordynacja. **Państwo członkowskie udzielające pomocy i delegatura Unii obecna w państwie trzecim oraz państwo członkowskie, z którego pochodzi dany obywatel, powinny ściśle ze sobą współpracować.**

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy Punkt 7 a preambuły (nowy)

(7a) *W przypadku niereprezentowanych obywateli, lokalna współpraca konsularna może być bardziej złożona, ponieważ wymaga współpracy z organami, które nie posiadają swoich placówek na miejscu. Aby wypełnić tę lukę, należy zapewnić stabilne ramy, które zrekompensują brak ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego, z którego pochodzi obywatel. W ramach miejscowej współpracy konsularnej niereprezentowani obywatele powinni być traktowani z należytą uwagą, na przykład poprzez gromadzenie odpowiednich danych kontaktowych najbliższych regionalnych ambasad i konsulatów państw członkowskich.*

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 7 b preambuły (nowy)

(7b) *W celu ułatwienia i usprawnienia ochrony konsularnej, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji niereprezentowanych obywateli, Komisja powinna ustanowić praktyczne wytyczne.*

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 8 preambuły

(8) Obywatele Unii nie są reprezentowani, jeżeli państwo członkowskie, którego są obywatelami nie posiada w państwie trzecim dostępnej ambasady lub konsulatu. Pojęcie dostępności należy interpretować pod kątem zapewnienia ochrony obywatelom.

(8) Obywatele Unii nie są reprezentowani, jeżeli państwo członkowskie, którego są obywatelami, nie posiada w państwie trzecim dostępnej ambasady lub konsulatu **lub jeżeli dostęp do ambasady bądź konsulatu stanowiłby dla obywatela danego państwa członkowskiego zbędną stratę cennego czasu i środków finansowych w sytuacji nagłej.** Pojęcie dostępności należy interpretować pod kątem zapewnienia ochrony obywatelom.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 9 preambuły

(9) Zgodnie z prawem do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego uznanym w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno zapewnić ochronę członkom rodzin obywateli Unii z państw trzecich **na takich samych warunkach jak w przypadku członków rodzin własnych obywateli z państw trzecich. Wszelkie definicje osób zaliczanych do członków rodziny powinny być inspirowane art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą nie być w stanie dostarczyć wszystkich rodzajów ochrony konsularnej członkom rodziny obywateli z państw trzecich, w szczególności nie są im wydawane** tymczasowe dokumenty podróży. Zgodnie z art. 24 Karty, najważniejszym dobrem powinno być najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka, o którym mówi Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.

(9) Zgodnie z prawem do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego uznanym w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno zapewnić ochronę członkom rodzin obywateli Unii z państw trzecich, **zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich na takich samych warunkach jak w przypadku członków rodzin własnych obywateli z państw trzecich, biorąc pod uwagę że państwa** członkowskie mogą nie być w stanie dostarczyć wszystkich rodzajów ochrony konsularnej członkom rodziny z państw trzecich, **takich jak** tymczasowe dokumenty podróży. **Państwa członkowskie powinny podjąć jednak wszelkie możliwe działania leżące w ich mocy, aby zapewnić integralność rodziny obywatela.** Zgodnie z art. 24 Karty, najważniejszym dobrem powinno być najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka, o którym mówi Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 9 a preambuły (nowy)

(9a) *Udzielające pomocy państwo członkowskie powinno rozważyć zapewnienie ochrony także osobom uznanym za uchodźców i bezpaństwowcom oraz innym osobom, które nie posiadają obywatelstwa żadnego państwa członkowskiego, ale zamieszkują w państwie członkowskim i posiadają dokument podróży wydany przez to państwo członkowskie, uwzględniając ich szczególną sytuację.*

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 8**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 10 preambuły**

(10) Niereprezentowani obywatele powinni mieć możliwość swobodnego wyboru ambasady lub konsulatu, do której lub do którego chcą się zwrócić o ochronę konsularną. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zawierania porozumień o podziale obciążeń. Powinny one jednak być przejrzyste dla obywateli oraz nie mogą zagrozić skutecznemu udzielaniu ochrony konsularnej. Wszelkie tego rodzaju porozumienia powinny być zgłaszane Komisji i publikowane jej specjalnej stronie internetowej.

(10) Niereprezentowani obywatele powinni mieć możliwość swobodnego wyboru ambasady lub konsulatu, **a także – w stosownych przypadkach – delegatury Unii**, do której lub do którego chcą się zwrócić o ochronę konsularną. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zawierania porozumień o podziale obciążeń. **Takie porozumienia powinny być sprawiedliwie rozdzielane i uwzględniać możliwości poszczególnych państw członkowskich.** Powinny one jednak być przejrzyste dla obywateli oraz nie mogą zagrozić skutecznemu udzielaniu ochrony konsularnej. Wszelkie tego rodzaju porozumienia powinny być zgłaszane Komisji i publikowane **na** jej specjalnej stronie internetowej, **jak również na odpowiednich stronach internetowych państw członkowskich i Rady.**

Poprawka 9**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 12 preambuły**

(12) Ochrony należy udzielić, jeśli osoby o nią wnioskujące dowiodą, że są obywatelami Unii. Niereprezentowani obywatele potrzebujący ochrony konsularnej mogą nie dysponować swoimi dokumentami tożsamości. Podstawowy status obywatelstwa Unii przyznany jest bezpośrednio przez prawo Unii, a dokumenty tożsamości mają jedynie charakter deklaracyjny. Jeżeli osoby wnioskujące o pomoc nie mogą przedłożyć dokumentów tożsamości, powinny mieć zatem możliwość dowiedzenia swojej tożsamości wszelkimi innymi środkami, w razie konieczności po weryfikacji z organami państwa członkowskiego, czy wnioskodawca jest faktycznie jego obywatelem.

(12) Ochrony należy udzielić, jeśli osoby o nią wnioskujące dowiodą, że są obywatelami Unii. Niereprezentowani obywatele potrzebujący ochrony konsularnej mogą nie dysponować swoimi dokumentami tożsamości. Podstawowy status obywatelstwa Unii przyznany jest bezpośrednio przez prawo Unii, a dokumenty tożsamości mają jedynie charakter deklaracyjny. Jeżeli osoby wnioskujące o pomoc nie mogą przedłożyć dokumentów tożsamości, powinny mieć zatem możliwość dowiedzenia swojej tożsamości wszelkimi innymi środkami, w razie konieczności po weryfikacji z organami państwa członkowskiego, czy wnioskodawca jest faktycznie jego obywatelem. **Ambasada lub konsulat udzielający pomocy powinien zapewnić niereprezentowanym obywatelom niezbędne środki pozwalające na weryfikację ich tożsamości.**

Poprawka 10**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 14 preambuły**

(14) Aby wyjaśnić, jakie środki koordynacji i współpracy są niezbędne, należy szczegółowo określić zakres współpracy i koordynacji. Ochrona konsularna dla niereprezentowanych obywateli obejmuje pomoc w szeregu typowych sytuacji, takich jak areszt lub zatrzymanie, poważny wypadek lub ciężka choroba i śmierć, a także udzielanie pomocy i repatriacja osób znajdujących się w ciężkim położeniu oraz wydawanie dokumentów tymczasowych. Ponieważ zakres niezbędnej ochrony zawsze zależy od faktycznej sytuacji, ochrona konsularna nie powinna ograniczać się do przypadków wyszczególnionych w niniejszej dyrektywie.

(14) Aby wyjaśnić, jakie środki koordynacji i współpracy są niezbędne, należy szczegółowo określić zakres współpracy i koordynacji. Ochrona konsularna dla niereprezentowanych obywateli obejmuje pomoc w szeregu typowych sytuacji, takich jak areszt lub zatrzymanie, poważny wypadek lub ciężka choroba i śmierć, a także udzielanie pomocy i repatriacja osób znajdujących się w ciężkim położeniu oraz wydawanie dokumentów tymczasowych, **także w sytuacjach kryzysowych.** Ponieważ zakres niezbędnej ochrony zawsze zależy od faktycznej sytuacji, ochrona konsularna nie powinna ograniczać się do przypadków wyszczególnionych w niniejszej dyrektywie.

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 11**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 14 a preambuły (nowy)**

(14a) Zapewniając ochronę konsularną w przypadku aresztowania lub zatrzymania, należy uwzględnić szczególne sytuacje, przede wszystkim w przypadku gdy ofiary handlu ludźmi zostają aresztowane lub zatrzymane w wyniku popełnienia przestępstwa, które ma bezpośredni związek z faktem bycia ofiarą handlu ludźmi. Niereprezentowani obywatele mogą znajdować się w gorszej sytuacji ze względu na fakt, że nie są bezpośrednio reprezentowani.

Poprawka 12**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 15 preambuły**

(15) Zasadniczym warunkiem efektywnej koordynacji i współpracy między organami konsularnymi państw członkowskich jest określenie różnych rodzajów pomocy świadczonej w konkretnych sytuacjach. Te rodzaje pomocy powinny stanowić odzwierciedlenie praktyk powszechnych w państwach członkowskich, bez uszczerbku dla art. 23 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia ochrony na takich samych warunkach jak w przypadku własnych obywateli.

(15) Zasadniczym warunkiem efektywnej koordynacji i współpracy między organami konsularnymi państw członkowskich jest określenie różnych rodzajów pomocy świadczonej w konkretnych sytuacjach. Te rodzaje pomocy powinny stanowić odzwierciedlenie praktyk powszechnych w państwach członkowskich, bez uszczerbku dla art. 23 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia ochrony na takich samych warunkach jak w przypadku własnych obywateli. **Należy zagwarantować przezwycięzenie barier językowych oraz zapewnienie niereprezentowanym obywatelom tłumaczenia oraz innej niezbędnej pomocy.**

Poprawka 13**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 18 a preambuły (nowy)**

(18a) Państwa członkowskie powinny rozważyć utworzenie „funduszu powierniczego” na rzecz ochrony konsularnej, z którego ambasada lub konsul państwa członkowskiego udzielającego pomocy mógłby pokryć wydatki związane z udzielaniem pomocy niereprezentowanemu obywatelowi oraz do którego państwo członkowskie obywatela otrzymującego pomoc zwracałoby koszty tej pomocy. Komisja, działając we współpracy z państwami członkowskimi, powinna ustanowić jasne zasady określające podział obciążenia finansowego z myślą o właściwym funkcjonowaniu takiego funduszu.

Poprawka 14**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 20 preambuły**

(20) Jeżeli chodzi o koordynację działań w **terenie oraz w** sytuacjach kryzysowych, należy wyjaśnić podział kompetencji i związanych z nimi ról, tak aby zapewnić pełną opiekę nad niereprezentowanymi obywatelami. **W ramach miejscowej współpracy konsularnej niereprezentowani obywatele powinni być traktowani z należytą uwagą, na przykład gromadząc odpowiednie dane kontaktowe najbliższych regionalnych ambasad i konsulatów państw członkowskich.**

(20) Jeżeli chodzi o koordynację działań w sytuacjach kryzysowych, należy wyjaśnić podział kompetencji i związanych z nimi ról, tak aby zapewnić pełną opiekę nad niereprezentowanymi obywatelami. **W sytuacjach kryzysowych delegatury Unii powinny zapewnić niezbędną koordynację między państwami członkowskimi. By spełniać to zadanie, Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinna być wyposażona w odpowiednie środki finansowe, w tym środki na szkolenia dla pracowników konsulatów państw członkowskich.**

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 15**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 21 preambuły**

(21) Na wypadek kryzysu niezbędne jest odpowiednie przygotowanie i jasny podział obowiązków. Plany na wypadek zagrożenia kryzysem powinny zatem w pełni uwzględniać niereprezentowanych obywateli, a krajowe plany awaryjne powinny być ze sobą skoordynowane. **W związku z tym należy dalej rozwinąć koncepcję państwa wiodącego.**

(21) Na wypadek kryzysu niezbędne jest odpowiednie przygotowanie i jasny podział obowiązków. Plany na wypadek zagrożenia kryzysem powinny zatem w pełni uwzględniać niereprezentowanych obywateli, a krajowe plany awaryjne powinny być ze sobą skoordynowane **poprzez ESDZ.**

Poprawka 16**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 22 a preambuły (nowy)**

(22a) ESDZ powinna organizować szkolenia dla służb konsularnych, tak by ułatwić udzielanie pomocy obywatelom, także obywatelom niereprezentowanym, jako element przygotowania do sytuacji kryzysowych.

Poprawka 17**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 22 b preambuły (nowy)**

(22b) Należy zorganizować szkolenia dla pracowników konsularnych, aby poprawić współpracę między nimi oraz zwiększyć ich wiedzę na temat praw obywateli na mocy traktatów oraz niniejszej dyrektywy.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 23 preambuły**

(23) Unia jest reprezentowana w państwach trzecich przez swoje delegatury, które, wraz z misjami dyplomatycznymi i konsularnymi państwa członkowskich, przyczyniają się do realizacji prawa obywateli Unii w zakresie ochrony konsularnej, uszczegółowionego w art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej. **Zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych państwa członkowskie mogą zapewniać ochronę konsularną w imieniu innych państw członkowskich, o ile nie sprzeciwi się temu państwo trzecie. Państwa członkowskie powinny podejmować niezbędne środki w stosunku do państw trzecich, aby umożliwić zapewnienie ochrony konsularnej w imieniu innych państw członkowskich.**

(23) Unia jest reprezentowana w państwach trzecich przez swoje delegatury, które, wraz z misjami dyplomatycznymi i konsularnymi państwa członkowskich, przyczyniają się do realizacji prawa obywateli Unii w zakresie ochrony konsularnej, uszczegółowionego w art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej. **Delegatury Unii powinny zapewnić niezbędną koordynację między państwami członkowskimi oraz mogą pełnić w razie potrzeby funkcje konsularne. Aby móc pełnić tę rolę, ESDZ powinna dysponować niezbędnymi środkami finansowymi.**

Poprawka 19**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 25 preambuły**

(25) Niniejsza dyrektywa nie powinna stanowić przeszkody w stosowaniu bardziej korzystnych przepisów krajowych, o ile są one z nią zgodne.

(25) Niniejsza dyrektywa nie powinna stanowić przeszkody w stosowaniu bardziej korzystnych przepisów krajowych, o ile są one z nią zgodne. **Niniejsza dyrektywa nie powinna nakładać na państwa członkowskie zobowiązania do zapewnienia niereprezentowanym obywatelom takiego rodzaju pomocy, której nie udziela własnym obywatelom.**

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 20**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 25 a preambuły (nowy)**

(25a) *Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na obowiązek lub prawo niereprezentowanych państw członkowskich do udzielania swoim obywatelom bezpośredniej pomocy, kiedy jest to konieczne lub pożądane. Niereprezentowane państwa członkowskie powinny służyć stałym wsparciem państwom członkowskim udzielającym pomocy konsularnej obywatelom tych państw.*

Poprawka 21**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 25 b preambuły (nowy)**

(25b) *Aby zagwarantować sprawne i skuteczne funkcjonowanie niniejszej dyrektywy, należy powierzyć Komisji prawo do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wszelkich zmian w załącznikach. Szczególnie ważne jest, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*

Poprawka 22**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 27 preambuły**

(27) Zgodnie z zakazem dyskryminacji zawartym w karcie państwa członkowskie powinny wykonywać niniejszą dyrektywę nie dyskryminując pod żadnym względem jej beneficjentów, w tym ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub wierzenia, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną,

(27) Zgodnie z zakazem dyskryminacji zawartym w karcie, **w szczególności w art. 21**, państwa członkowskie, *delegatury Unii i - tam, gdzie to właściwe, ESDZ* powinny **zawsze** wykonywać niniejszą dyrektywę nie dyskryminując pod żadnym względem jej beneficjentów, w tym ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub wierzenia, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną,

Poprawka 23**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 27 a preambuły (nowy)**

(27a) *Państwa członkowskie powinny zachęcać swoich obywateli do rejestrowania się na stronie internetowej ministerstwa spraw zagranicznych przed udaniem się do państw trzecich w celu ułatwienia udzielania im pomocy w razie potrzeby, w szczególności sytuacji kryzysowej.*

Poprawka 24**Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 27 b preambuły (nowy)**

(27b) *Komisja powinna rozważyć utworzenie całodobowej linii telefonicznej, by obywatele szukający ochrony konsularnej w nagłych przypadkach mieli łatwiejszy dostęp do informacji.*

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki współpracy i koordynacji niezbędne do ułatwienia **wykonywania prawa** obywateli Unii na terytorium państwa trzeciego, w którym państwo członkowskie, którego są obywatelami nie jest reprezentowane, **do ochrony** przez organy dyplomatyczne lub konsularne innego państwa członkowskiego na takich samych warunkach co w przypadku obywateli tego państwa członkowskiego.

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki współpracy i koordynacji niezbędne do ułatwienia **ochrony** obywateli Unii na terytorium państwa trzeciego, w którym państwo członkowskie, którego są obywatelami nie jest reprezentowane, przez organy dyplomatyczne lub konsularne innego państwa członkowskiego na takich samych warunkach co w przypadku obywateli tego państwa członkowskiego. **W stosownych przypadkach delegatorem Unii mogą być również powierzone funkcje konsularne na rzecz obywateli niereprezentowanych.**

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 1

1. Każdy obywatel państwa członkowskiego Unii, który nie jest reprezentowany w państwie trzecim przez organy dyplomatyczne lub konsularne, zwany dalej „niereprezentowanym obywatelem”, **jest uprawniony do** ochrony przez organy dyplomatyczne lub konsularne innego państwa członkowskiego na takich samych warunkach co jego obywatele.

1. Każdy obywatel państwa członkowskiego Unii, który nie jest reprezentowany w państwie trzecim przez organy dyplomatyczne lub konsularne, zwany dalej „niereprezentowanym obywatelem”, **korzysta z ochrony udzielanej** przez organy dyplomatyczne lub konsularne innego państwa członkowskiego **bądź przez delegaturę Unii** na takich samych warunkach co jego obywatele, **a także przez delegatury Unii.**

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 3

3. Członkowie rodzin niereprezentowanych obywateli niebędący obywatelami Unii są uprawnieni do ochrony konsularnej na takich samych warunkach co członkowie rodzin obywateli państwa członkowskiego **udzielającego pomocy, którzy sami nie są jego obywatelami.**

3. Członkowie rodzin niereprezentowanych obywateli, niebędący obywatelami Unii są uprawnieni do ochrony konsularnej na takich samych warunkach co członkowie rodzin obywateli państwa członkowskiego, **z którego pochodzą, lub do ochrony konsularnej ze strony delegatury Unii.**

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 – ustęp 3

3. Konsulów honorowych uznaje się za odpowiednik dostępnych ambasad lub konsulatów w zakresie **kompetencji tych konsulów wynikających** z praktyk i przepisów krajowych.

3. Konsulów honorowych uznaje się za odpowiednik dostępnych ambasad lub konsulatów w zakresie, **w jakim posiadają oni odpowiednie kompetencje na mocy** praktyk i przepisów krajowych.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1

1. Niereprezentowani obywatele mają prawo swobodnego wyboru ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego, do których zwracają się o ochronę konsularną.

1. Niereprezentowani obywatele mają prawo swobodnego wyboru ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego, do których zwracają się o ochronę konsularną. **Jeżeli okaże się to konieczne i właściwe, mogą także zwrócić się o pomoc do delegatury Unii. Państwa członkowskie udostępniają na stronach internetowych ministerstw odpowiedzialnych za sprawy zagraniczne informację o prawie przysługującym ich obywatelom do zwracania się w kraju trzecim, w którym dane państwo nie posiada przedstawicielstwa, o ochronę konsularną, zgodnie z niniejszą dyrektywą, do organów dyplomatycznych lub konsularnych innego państwa członkowskiego i o warunkach korzystania z tego prawa.**

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 30**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 2**

2. Państwo członkowskie może reprezentować inne państwo członkowskie na stałe, a ambasady lub konsulaty państw członkowskich w państwie trzecim mogą zawierać porozumienia w sprawie podziału obciążeń, pod warunkiem zapewnienia sprawnego rozpatrywania wniosków. Państwa członkowskie informują Komisję Europejską o wszelkich tego rodzaju porozumieniach, w celu opublikowania ich na specjalnej stronie internetowej Komisji.

2. Dla zapewnienia **ochrony niereprezentowanym obywatelom konsularnej** i sprawnego rozpatrywania wniosków **przedstawicielstwa państw członkowskich i – tam, gdzie to właściwe – delegatura UE** mogą zawierać lokalne porozumienia o podziale obciążeń i wymianie informacji. Po powiadomieniu lokalnych władz te lokalne porozumienia zgłasza się Komisji i ESDZ i publikuje na stronach internetowych UE i odpowiednich stronach internetowych państw członkowskich. Porozumienia te są w pełni z zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 2**

2. Jeżeli obywatel Unii nie jest w stanie okazać ważnego paszportu ani dowodu tożsamości, obywatelstwa można dowieść wszelkimi innymi środkami, w razie konieczności po weryfikacji z organami państwa członkowskiego, czy wnioskodawca jest faktycznie jego obywatelem.

2. Jeżeli obywatel Unii nie jest w stanie okazać ważnego paszportu ani dowodu tożsamości, obywatelstwa można dowieść wszelkimi innymi środkami, w razie konieczności po weryfikacji z organami państwa członkowskiego, czy wnioskodawca jest faktycznie jego obywatelem. **Ambasada lub konsulat udzielający pomocy zapewnia niereprezentowanym obywatelom niezbędne środki pozwalające na weryfikację ich tożsamości.**

Poprawka 32**Wniosek dotyczący dyrektywy
Rozdział 1 a i artykuł 5 a (nowy)****ROZDZIAŁ 1a****Lokalna współpraca i koordynacja konsularna****Artykuł 5a****Zasada ogólna**

Organy dyplomatyczne i konsularne państw członkowskich ściśle współpracują i koordynują działania pomiędzy sobą oraz z Unią w celu zapewnienia ochrony niereprezentowanych obywateli na takich samych warunkach co w przypadku własnych obywateli. Delegatury Unii ułatwiają współpracę i koordynację między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Unią w celu zapewnienia ochrony niereprezentowanych obywateli na takich samych warunkach co w przypadku własnych obywateli. Jeżeli konsulat lub ambasada albo – w stosownych przypadkach – delegatura Unii pomagają niereprezentowanemu obywatelowi, nawiązywany jest kontakt z najbliższym konsulem lub ambasadą państwa członkowskiego obywatelstwa odpowiedzialnymi za dany region lub z ministerstwem spraw zagranicznych tego państwa, a także z delegaturą Unii; z organem tym współpracuje się w celu określenia najwłaściwszego sposobu postępowania. Właściwe osoby z ministerstwa spraw zagranicznych wyznaczone do kontaktów są zgłaszane ES DZ, która stale aktualizuje ich wykaz na swojej zabezpieczonej stronie internetowej.

(Art. 7 wniosku Komisji stał się zbędny.)

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 33**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 6 – ustęp 2 – wprowadzenie**

2. Ochrona konsularna, o której mowa w ust. 1, obejmuje pomoc w następujących sytuacjach:

2. Ochrona konsularna, o której mowa w ust. 1, obejmuje pomoc **zwłaszcza** w następujących sytuacjach:

Poprawka 34**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 6 – ustęp 2 – litera b)**

b) padnięcie ofiarą przestępstwa;

b) padnięcie ofiarą przestępstwa **lub zagrożenie przestępstwem**;

Poprawka 35**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 6 – ustęp 2 – akapit pierwszy a (nowy)**

Ta ochrona konsularna obejmuje również wszelkie inne sytuacje, w których reprezentowane państwo członkowskie zwyczajowo udzieliłoby pomocy własnym obywatelom.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 1**

1. Z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1, w przypadku aresztowania lub zatrzymania niereprezentowanego obywatela, ambasady lub konsulaty państw członkowskich w szczególności:

1. Z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1, w przypadku aresztowania lub **innego** zatrzymania niereprezentowanego obywatela, ambasady lub konsulaty państw członkowskich w szczególności:

a) na prośbę obywatela pomagają powiadomić członków rodziny obywatela lub inne osoby bliskie;

a) na prośbę obywatela pomagają powiadomić członków rodziny obywatela lub inne osoby bliskie;

b) odwiedzają obywatela i **monitorują przestrzeganie** minimalnych norm **traktowania w więzieniu**;

b) odwiedzają obywatela i **upewniają się, czy zapewniono przyznanie** minimalnych norm **dotyczących warunków przetrzymywania**;

c) udzielają obywatelowi informacji o prawach **osób zatrzymanych**.

c) udzielają obywatelowi informacji o **przysługujących mu** prawach;

ca) upewniają się, czy obywatel ma dostęp do właściwej porady prawnej;

Poprawka 37**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 3**

3. Ambasada lub konsulat składają sprawozdanie państwu członkowskiemu obywatelstwa z wszelkich odwiedzin u obywatela oraz z kontroli przestrzegania minimalnych norm **traktowania w więzieniu**. W przypadku jakichkolwiek skarg na złe traktowanie, natychmiast powiadamiają o tym państwo członkowskie obywatelstwa.

3. Ambasada lub konsulat składają sprawozdanie państwu członkowskiemu obywatelstwa z wszelkich odwiedzin u obywatela oraz z kontroli przestrzegania minimalnych norm **dotyczących warunków przetrzymywania**. W przypadku jakichkolwiek skarg na złe traktowanie, natychmiast powiadamiają o tym państwo członkowskie obywatelstwa **oraz powiadamiają je o działaniach podjętych, aby zapobiegać takiemu złemu traktowaniu i zapewnić przyznanie minimalnych norm zatrzymania**.

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 4

4. Ambasada lub konsulat powiadamiają państwo członkowskie obywatelstwa o przekazaniu obywatelowi informacji o przysługujących mu prawach. Działają jako pośrednik, w tym również **w zakresie pomocy** przy sporządzaniu wniosków o ułaskawienie lub przedterminowe zwolnienie oraz w przypadku, gdy obywatel chce ubiegać się o przeniesienie. **W** razie potrzeby działają one jako pośrednik w zakresie wszelkiego rodzaju kosztów prawnych uiszczanych za pośrednictwem organów dyplomatycznych lub konsularnych państwa członkowskiego obywatelstwa.

4. Ambasada lub konsulat powiadamiają państwo członkowskie obywatelstwa o przekazaniu obywatelowi informacji o przysługujących mu prawach. Działają jako pośrednik, w tym również **zapewniając obywatelowi dostęp do właściwej porady prawnej oraz pomagając także** przy sporządzaniu wniosków o ułaskawienie lub przedterminowe zwolnienie oraz w przypadku, gdy obywatel chce ubiegać się o przeniesienie. **W** razie potrzeby działają one jako pośrednik w zakresie wszelkiego rodzaju kosztów prawnych uiszczanych za pośrednictwem organów dyplomatycznych lub konsularnych państwa członkowskiego obywatelstwa.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 1

1. Z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1, w przypadku gdy niereprezentowany obywatel padnie ofiarą przestępstwa, ambasady lub konsulaty państw członkowskich w szczególności:

- a) na prośbę obywatela pomagają powiadomić członków rodziny obywatela lub inne osoby bliskie;
- b) udzielają obywatelowi informacji lub pomocy w zakresie **właściwych kwestii prawnych i** opieki zdrowotnej.

1. Z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1, w przypadku gdy niereprezentowany obywatel padnie ofiarą przestępstwa **lub jest zagrożony przestępstwem**, ambasady lub konsulaty państw członkowskich w szczególności:

- a) na prośbę obywatela pomagają powiadomić członków rodziny obywatela lub inne osoby bliskie;
- b) udzielają obywatelowi informacji lub pomocy w zakresie opieki zdrowotnej;

ba) dostarczają obywatelowi informacji na temat jego praw oraz zapewniają mu dostęp do właściwej pomocy prawnej i porad prawnych.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 2

2. Ambasada lub konsulat **informują** państwo członkowskie obywatelstwa o zdarzeniu, jego powadze oraz o udzielonej pomocy **i** kontaktuje się z członkami rodziny lub innymi osobami bliskimi obywatela, **jeżeli** obywatel, **o ile to możliwe**, wyraził na to **zgody**.

2. Ambasada lub konsulat **informuje** państwo członkowskie obywatelstwa o zdarzeniu, jego powadze oraz udzielonej pomocy. **To państwo członkowskie** kontaktuje się z członkami rodziny lub innymi osobami bliskimi obywatela, **chyba że** obywatel **ten nie** wyraził na to **zgody**.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 2

2. Ambasada lub konsulat **informują** państwo członkowskie obywatelstwa o zdarzeniu, jego powadze oraz udzielonej pomocy **i, w odpowiednich przypadkach**, kontaktuje się z członkami rodziny lub innymi osobami bliskimi ofiary zdarzenia. Jeżeli istnieje potrzeba przeprowadzenia ewakuacji medycznej, informują one o tym państwo członkowskie obywatelstwa. Ewakuacja medyczna wymaga zawsze uprzedniej zgody państwa członkowskiego obywatelstwa, poza szczególnie nagłymi przypadkami.

2. Ambasada lub konsulat **informuje** państwo członkowskie obywatelstwa o zdarzeniu, jego powadze oraz udzielonej pomocy. **To państwo członkowskie** kontaktuje się z członkami rodziny lub innymi osobami bliskimi ofiary zdarzenia, **chyba że osoba ta nie wyraziła na to zgody**. Jeżeli istnieje potrzeba przeprowadzenia ewakuacji medycznej, informują one o tym państwo członkowskie obywatelstwa. Ewakuacja medyczna wymaga zawsze uprzedniej zgody państwa członkowskiego obywatelstwa, poza szczególnie nagłymi przypadkami.

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11 a (nowy)

Artykuł 11a

Współpraca lokalna

Spotkania w sprawie współpracy lokalnej obejmują regularną wymianę informacji dotyczących niereprezentowanych obywateli w sprawach takich jak bezpieczeństwo obywateli, warunki zatrzymania czy dostęp do służb konsularnych. O ile ministerstwa spraw zagranicznych nie ustalą inaczej na szczeblu centralnym, przewodniczącym jest przedstawiciel państwa członkowskiego lub delegatury Unii wybrany na szczeblu lokalnym. Przewodniczący gromadzi i regularnie aktualizuje dane kontaktowe, w szczególności dotyczące punktów kontaktowych niereprezentowanych państw członkowskich oraz udostępnia je lokalnym ambasadom i konsulatom oraz delegaturze Unii.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy
Rozdział 3 i artykuł 12

ROZDZIAŁ 3

skreślony

Procedury finansowe

Artykuł 12

Zasady ogólne

Z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1, w przypadku wniosków niereprezentowanego obywatela o pożyczkę pieniężną lub repatriację obowiązuje następująca procedura:

- a) niereprezentowany obywatel zobowiązuje się do spłacenia swojemu państwu członkowskiemu obywatelstwa pełnej wartości wszelkich pożyczek pieniężnych lub poniesionych kosztów, wraz z ewentualną opłatą konsularną, na standardowym formularzu określonym w załączniku 1;
- b) jeżeli wymaga tego ambasada lub konsulat udzielające pomocy, państwo członkowskie obywatelstwa niezwłocznie przekazuje niezbędne informacje dotyczące wniosku, wskazując czy może obowiązywać jakaś opłata konsularna;
- c) ambasada lub konsulat udzielające pomocy informują państwo członkowskiego obywatelstwa o wszelkich rozpatrzonych wnioskach o pożyczkę finansową lub repatriację;
- d) na pisemny wniosek ambasady lub konsulatu udzielających pomocy złożony w formie określonej w załączniku I, państwo członkowskie obywatelstwa zwraca pełną wartość wszelkich pożyczek pieniężnych lub poniesionych kosztów.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13

Artykuł 13

skreślony

Procedura uproszczona w sytuacjach kryzysowych

1. W sytuacjach kryzysowych, ambasada lub konsulat udzielające pomocy koordynują wszelkie działania ewakuacyjne lub inne niezbędne wsparcie zapewniane niereprezentowanemu obywatelowi z jego państwem członkowskim obywatelstwa.

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Państwo członkowskie udzielające pomocy kieruje wszelkie wnioski o zwrot kosztów takiej ewakuacji lub wsparcia do ministerstwa spraw zagranicznych państwa członkowskiego obywatelstwa. Państwo członkowskie udzielające pomocy może domagać się zwrotu, nawet jeśli niereprezentowany obywatel nie podpisał zobowiązania do spłaty na mocy art. 12 lit. a).

Powyższy akapit nie wyklucza dochodzenia przez państwo członkowskie obywatelstwa zwrotu na podstawie przepisów krajowych.

2. W sytuacjach poważnego kryzysu koszty ewakuacji lub wsparcia są zwracane przez państwo członkowskie obywatelstwa proporcjonalnie, dzieląc ogólne koszty przez liczbę obywateli objętych pomocą, o ile zażąda tego państwo członkowskie udzielające pomocy.

3. W przypadku gdy obliczenie kosztów nie jest możliwe, państwo członkowskie udzielające pomocy może żądać zwrotu obliczonego na podstawie stałych kwot odpowiadających rodzajowi udzielonego wsparcia, określonych w załączniku 2.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie udzielające pomocy uzyskało na to pomoc finansową w ramach unijnego mechanizmu ochrony ludności wysokość wkładu ze strony państwa członkowskiego obywatelstwa ustala się po odliczeniu kwoty wkładu unijnego.

5. Wnioski o zwrot składane są zgodnie ze wspólnym wzorem, określonym w załączniku 2.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy Rozdział 4 – tytuł

Współpraca i koordynacja **lokalna oraz** w sytuacjach kryzysowych

Współpraca i koordynacja w sytuacjach kryzysowych

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 14

Artykuł 14

skreślony

Współpraca lokalna

Spotkania w sprawie współpracy lokalnej obejmują regularną wymianę informacji o niereprezentowanych obywatelach w sprawach takich jak bezpieczeństwo obywateli, warunki panujące w więzieniach czy dostęp do służb konsularnych. O ile ministerstwa spraw zagranicznych nie ustalą inaczej na szczeblu centralnym, przewodniczącym jest przedstawiciel państwa członkowskiego lub delegatury unijnej wybrany na szczeblu lokalnym. Przewodniczący gromadzi i regularnie aktualizuje dane kontaktowe, w szczególności dotyczące punktów kontaktowych niereprezentowanych państw członkowskich oraz udostępnia je lokalnym ambasadom i konsulatom oraz delegaturze Unii.

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 1

1. Aby zapewnić całkowitą gotowość, **lokalne plany awaryjne muszą uwzględniać niereprezentowanych obywateli. Państwa członkowskie reprezentowane w państwie trzecim koordynują plany awaryjne, między sobą oraz z delegaturą Unii. Uzgadniają one odpowiednie zadania w celu zagwarantowania pełnego wsparcia dla niereprezentowanych obywateli na wypadek kryzysu, wyznaczają przedstawicieli do punktów zbiórki oraz informują niereprezentowanych obywateli o ustaleniach dotyczących przygotowań na wypadek kryzysu na tych samych warunkach co własnych obywateli.**

1. **Delegatury Unii koordynują plany awaryjne między państwami członkowskimi, aby zapewnić całkowitą gotowość, w tym podział zadań niezbędnych do zagwarantowania pełnego wsparcia dla niereprezentowanych obywateli na wypadek kryzysu, wyznaczanie przedstawicieli do punktów zbiórki oraz przekazywanie informacji niereprezentowanym obywatelom o ustaleniach dotyczących przygotowań na wypadek kryzysu na tych samych warunkach co własnym obywatelom.**

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 2

2. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej państwa członkowskie i Unia ściśle współpracują w celu zapewnienia sprawnej pomocy niereprezentowanym obywatelom. **Państwa członkowskie i Unia szybko informują się wzajemnie o dostępnych możliwościach ewakuacji. Na wniosek państwa członkowskie mogą uzyskać wsparcie** istniejących zespołów interwencyjnych na szczeblu unijnym, w tym ekspertów konsularnych, w szczególności z niereprezentowanych państw członkowskich.

2. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej państwa członkowskie i ESDZ ściśle współpracują w celu zapewnienia sprawnej pomocy niereprezentowanym obywatelom. **Delegatura Unii koordynuje we właściwym czasie wymianę informacji o dostępnych możliwościach ewakuacji, koordynuje ewakuację i zapewnia pomoc niezbędną przy ewakuacji, przy ewentualnym wsparciu** istniejących zespołów interwencyjnych na szczeblu unijnym, w tym ekspertów konsularnych, w szczególności z niereprezentowanych państw członkowskich.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 – tytuł

Państwo wiodące

Koordynacja przygotowań na wypadek kryzysu i w sytuacji kryzysowej

Poprawka 50

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 – ustęp 1

1. **Do celów niniejszej dyrektywy państwem wiodącym (państwami wiodącymi) jest (są) jedno lub więcej państw członkowskich w danym państwie trzecim** odpowiedzialne za koordynowanie pomocy i kierowanie nią w kontekście przygotowań do kryzysu oraz w razie jego wystąpienia, co obejmuje szczególną rolę w odniesieniu do niereprezentowanych obywateli.

1. **Delegatury Unii są** odpowiedzialne za koordynowanie i udzielanie pomocy w kontekście przygotowań do kryzysu oraz w razie jego wystąpienia, co obejmuje szczególną rolę w odniesieniu do niereprezentowanych obywateli.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 – ustęp 2

2. **Państwo członkowskie zostaje wyznaczone jako państwo wiodące w danym państwie trzecim, jeżeli zgłosiło taki zamiar za pośrednictwem istniejącej zabezpieczonej sieci komunikacyjnej; chyba że inne państwo członkowskie wyrazi swój sprzeciw w terminie do trzydziestu dni lub proponowane państwo**

skreślony

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

wiodące zrezygnuje z tego zadania za pośrednictwem zabezpieczonej sieci komunikacyjnej. Jeżeli więcej niż jedno państwo członkowskie pragnie wspólnie podjąć się roli państwa wiodącego, wówczas wspólnie zgłaszają swój zamiar za pośrednictwem zabezpieczonej sieci komunikacyjnej. W przypadku sytuacji kryzysowej, jedno lub więcej państw członkowskich może podjąć się tej roli niezwłocznie i dokonać zgłoszenia w ciągu 24 godzin. Państwa członkowskie mogą odrzucić tę ofertę, ale ich obywatele i inni ewentualni beneficjenci zachowują, zgodnie z art. 6 ust. 1, uprawnienia do pomocy ze strony państwa wiodącego. Jeżeli nie ma państwa wiodącego, państwa członkowskie posiadające swoje przedstawicielstwa na miejscu uzgadniają, które państwo członkowskie będzie koordynować pomoc dla nieprezentowanych obywateli.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 – ustęp 3

3. Aby przygotować się na sytuacje kryzysowe, **państwo (lub państwa) wiodące zapewniają**, by niereprezentowani obywatele zostali należycie uwzględnieni w planach awaryjnych ambasad i konsulatów, by plany awaryjne były ze sobą zgodne, oraz by ambasady i konsulaty, **jak również delegatury Unii** były należycie poinformowane o tych ustaleniach.

3. Aby przygotować się na sytuacje kryzysowe, **delegatura Unii dopilnowuje**, by niereprezentowani obywatele zostali należycie uwzględnieni w planach awaryjnych ambasad i konsulatów, by plany awaryjne były ze sobą zgodne, oraz by ambasady i konsulaty były należycie poinformowane o tych ustaleniach.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 – ustęp 4

4. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej **państwo (lub państwa) wiodące lub państwo członkowskie koordynujące pomoc** odpowiada za koordynację i prowadzenie operacji pomocowych i operacji gromadzenia niereprezentowanych obywateli, **a w razie potrzeby zapewniają ewakuację w** bezpieczne miejsce, korzystając ze wsparcia pozostałych zainteresowanych państw członkowskich. **Państwa wiodące zapewniają** również punkt kontaktowy dla niereprezentowanych państw członkowskich, za którego pośrednictwem mogą one otrzymywać informacje o swoich obywatelach i koordynować niezbędną pomoc. **Państwo (państwa) wiodące lub** państwo członkowskie **koordynujące pomoc dla niereprezentowanych obywateli** mogą starać się, w odpowiednich przypadkach, o wsparcie w ramach takich instrumentów jak unijny mechanizm ochrony ludności, ze strony struktury zarządzania kryzysowego Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych. Państwa członkowskie przekazują **państwu wiodącemu (państwom wiodącym) lub państwu członkowskiemu koordynującemu pomoc** wszelkie istotne informacje dotyczące swoich niereprezentowanych obywateli obecnych w sytuacji kryzysowej.

4. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej **delegatura Unii** odpowiada za koordynację i prowadzenie operacji pomocowych i operacji gromadzenia niereprezentowanych obywateli, **oraz koordynację ewakuacji** w bezpieczne miejsce, korzystając ze wsparcia pozostałych zainteresowanych państw członkowskich. **Delegatura Unii zapewnia** również punkt kontaktowy dla niereprezentowanych państw członkowskich, za którego pośrednictwem mogą one otrzymywać informacje o swoich obywatelach i koordynować niezbędną pomoc. **Delegatura Unii i dane** państwo członkowskie mogą starać się, w odpowiednich przypadkach, o wsparcie w ramach takich instrumentów jak unijny mechanizm ochrony ludności, ze strony struktury zarządzania kryzysowego Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych. Państwa członkowskie przekazują **delegaturze Unii** wszelkie istotne informacje dotyczące swoich niereprezentowanych obywateli obecnych w sytuacji kryzysowej.

Poprawka 54

Wniosek dotyczący dyrektywy Rozdział 4 a (nowy)

ROZDZIAŁ 4a (nowy)

Procedury finansowe

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 55

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 a (nowy)

Artykuł 16a

Zasady ogólne

W przypadku wniosków niereprezentowanego obywatela o pożyczkę pieniężną lub repatriację zgodnie z art. 6 ust. 1, obowiązuje następująca procedura:

- a) **niereprezentowany obywatel zobowiązuje się do spłacenia swojemu państwu członkowskiemu obywatelstwa pełnej wartości wszelkich pożyczek pieniężnych lub poniesionych kosztów, wraz z ewentualną opłatą konsularną, na standardowym formularzu określonym w załączniku 1;**
- b) **jeżeli wymaga tego ambasada lub konsulat udzielające pomocy, państwo członkowskie obywatelstwa niezwłocznie przekazuje niezbędne informacje dotyczące wniosku, wskazując czy może obowiązywać jakaś opłata konsularna;**
- c) **ambasada lub konsulat udzielający pomocy informują państwo członkowskie obywatelstwa o wszelkich rozpatrzone wnioskach o pożyczkę finansową lub repatriację;**
- d) **na pisemny wniosek ambasady lub konsulatu udzielającego pomocy złożony w formie określonej w załączniku 1, państwo członkowskie obywatelstwa zwraca pełną wartość wszelkich pożyczek pieniężnych lub poniesionych kosztów.**

Poprawka 56

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 16 b (nowy)

Artykuł 16b

Procedura uproszczona w sytuacjach kryzysowych

1. **W sytuacjach kryzysowych delegatura Unii koordynuje wszelkie działania ewakuacyjne lub inne niezbędne wsparcie zapewniane niereprezentowanemu obywatelowi z jego państwem członkowskim obywatelstwa.**
2. **ESDZ dysponuje środkami finansowymi niezbędnymi do koordynowania i udzielania pomocy w toku przygotowań do sytuacji kryzysowej lub w razie jej wystąpienia.**

Czwartek, 25 października 2012 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 57**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 18 a (nowy)****Artykuł 18a****Zmiany w załącznikach**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących wszelkich zmian załączników zgodnie z art. 18b.

Poprawka 58**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 18 b (nowy)****Artykuł 18b****Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. *Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.*

2. *Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 18a, powierza się na czas nieokreślony od dnia ... (*).*

3. *Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 18a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.*

4. *Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*

5. *Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 18a wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.*

(*) Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.